Chełmickiego X. Macieja: Nowe Jarmackiej fu-
trzenki B. Stanisława Kostki z deklaro-
wanej kanonizacyi promienia

NOWE
SARMACKIEY JUTRZENKI
B. STANISŁAWA
KOSTKI

z deklarowaney Kanonizacyi

PROMIENIE,

PEWNA

ZASĘPIONEY dotąd OYCZYZNY

POGODA,

KAZANIEM

Przy Solennym zá Dekret Kánonizácyi dźiękczynieniu,

w Kośćiele Kaliſkim Societatis JESU,

w Niedzielę Czwartą po Wielkiey Nocy Dnia 19. Maia

PRZEZ

I. M. X. MACIEIA CHEŁMICKIEGO,

Dźiekaná Kaliſkiego, Koźminſkiego Proboſzczá,

OBIASNIONA,

Roku od Wſchodu SŁONCA SPRAWIEDLIWOSCI, 1715.

w KALISZU,

w Drukárni Kollegium Soc. JESU.

Vix ubi Decretô cognovit Fama Quirinô
Te, Sancti titulô STANESILAE frui
Rumorem totô faustum divulgat in Orbe,
Vixq; tubâ in plausus sufficiente canit.
Non satis est cantare, notat, jam Nomen in auro
Ardet, & in gemmis gemmeus ardet honor.
Dum labor in florum est folijs describere Flora
Stemmata supposuit SZEMBECIANA, Rosas.

CELSISSIMO PRINCIPI,
STANISLAO
IN SŁUPOW
SZEMBEK,

DEI, & Apostolicæ Sedis Gratiâ
ARCHIEPISCOPO GNESNENSI,
LEGATO NATO,
REGNI POLONIÆ, & MAGNI DUCATUS LITHUANIÆ
PRIMATI,
PRIMOQUE PRINCIPI,

Domino meo Munificentissimo.

C*Elebratissimum, cui nuper, pro Beati* KOSTKA *Honore, interfuimus, triumphum, videram* PRINCEPS CELSISSIME, *quasi Tuis animari, & Tuis potissimum vultibus, læto illi congressui arridere. Licet enim tota sacerrimæ pompæ Majestas, quam summa Templi facies præferebat, exporrectâ* CLEMENTIS XI. *fronte, id est: Vivo gratiarum omnium simulacro spectaretur; decebat tamen: ut reimpressum in Tui etiam effigie Clementem, veluti repercussum in nitidissimâ Crystallo Solem, spectassemus simul. Nec impertinens id, vel alienum à proposito videbatur: quia nemo ad primos intuitus non intellexit, quod certò, etsi non significatum fuisset, constabat universis. Scilicet: Tuum imprimis esse, dum Polonorum quivis; Tuum esse magis, dum* STANISLAUS; *esse verò maximè Tuum, dum* KOSTKA *Noster & Tuus, novo Sanctitatis titulo, quasi novis, nova Sarmatici Poli Aurora, effulgebit splendoribus. Tuum inquam est: quidquid beatitudinis, & quidquid Sanctitatis Regno obvenerit. Hoc vinculo conjunctus es Poloniæ, ut in Te universorum virtutem, & in rectefactis singulorum, Tuum id est, Vestrum omnimodæ Sanctitatis genus, colamus studiosissimè. Nusquam ergò sublimior effulget Dignitatis Tuæ Majestas, quàm dum cæterorum probitati perfectissimum affulges exemplar. Colligimus plenos pietate Culmos, ubi Divini semine Verbi, fertilem glebam ditaveras; & Fasces Tui sunt; maturitate virtutum, plenam gloriæ messem circumferre. Torquent invidorum palpebras prominentes meritis radij,*

Nobis Tu,

Nobis Tu, veluti Astrorum Princeps, terrarumq; Sol, & veluti, natum ad cælestes, id est Eminentissimos splendores Caput, adoraris. Antistes enim Polonorum Antistitum, maximus es; Supremus quoq; Religionis in Patrio Regno Præses; & parvum reputares, Vice-Regia fungi potestate, nisi, veluti Sacrorum Rex, pro Religionis Majestate, pro Dignitate virtutis, pro Sanctorum quoq; Honoribus, Authoritatem, & fastigium teneres probitatis. Refloruit tellus illa, quam ubiq; Pontificijs è vestigio adornasti virtutibus: & probitatis decora, virtutum collecti flores, Tibi cedunt, sed à Te, cedunt Sanctis in Coronam. Regnum Liliorum, & laurearum Natale solum, Gnesna, Cui pretiosum ROSARUM *Tuarum ver composueras; in Nidum immarcescibilis Tuæ gloriæ efflorescit; tantò verò efflorescet laudabiliùs, quantò pulchriùs,* ROSARUM *Tuarum Avitus pudor, Sanctam* KOSTULI *Innocentiam & suffundit, & exornat. Tuis igitur auspicijs, imò Tuis propè meritis debetur, quidquid Religionis Regno, & quidquid Cultûs augetur* STANISLAO. *Vivit in Te, fatorum nescia* STANISLAI *Virtus, & Tuo spiritu, vel in sepulchro animatus* STANISLAUS, *rediviva vivit memoriâ. Alterum Te ejus Nominis Lechicus Orbis audit Principem, pari ardentem zelo, credit unum: neutrum secundum: utrumq; primum, & secundum. Sed Tuum vel maximè putas quidquid sortitur* STANISLAUS KOSTKA. *Allusit publicæ felicitati fortunata alea hæc, dum Divorum accessit sorti; Tibi verò non tam in fortunam quàm in præmium & plausum cessit meritorum; Cui summa Votorum curarumq; est, Patriam & spectare, & facere sanctè fortunatam. Novam Sarmatici Orbis Auroram,* STANISLAUM KOSTKAM *hic credimus, verùm non aliûs prænuntiam Sideris, nisi Tuæ in auge Dignitatum Purpuræ. Nam Sanctis illustrata radijs Aurora, cum tristes è Poloniæ finibus depellit noctes, cum infortuniorum fugat Cimmerias; Tibi immortalis gloriæ accendit diem. Non itaq; alienum à Te faciam, si totus Tibi deditus, Tuoq; mancipatus Honori, Te ipsum in* STANISLAO *Tibi dedicavero. Nec injuriam accipe, quod fulgentissimum Sidus, umbris immiserim literarijs; in publicam enim intaminato honore prodibit lucem; dum Tuis splendoribus, à quibus & atticæ dictionis noctes desumunt lumina; primos auroræ ortus in altissimos Soles promovebis. Non alio tramite, aurora hæc progredi, ut consurgeret, exoptavit, nisi Purpureo, id est, Tuarum tramite* ROSARUM, *nec illi aliter sublimior per cælos calcanda foret via, nisi quam Celsitudinis Tuæ* ROSEI *designaverint splendores. Spectabis* PRINCEPS CELSISSIME *primum in aliquot paginis dictionis meæ crepusculum, At verò dum nihil, Te præter &* KOSTKAM, *Tua luce dignum reperies; Dabis oculorum Tuorum lumina, & faventissimis gratiarum Tuarum radijs, totum reddes serenatum.*

Ita precatur

PRINCIPIS & PRIMATIALIS CELSITUDINIS TUÆ

Obsequentissimus Servus

Mathias Chełmicki.

KAZANIE.

Ille me clarificabit. Joann. 16.

CZyiże to głos y o kim? Nic prawdziwszego nád to, że głos CHRYSTUSOW o owym Niebieskim Ogniu: *Apparuerunt illis dispertitæ linguæ tanquam ignis.* Actor. 2. o DUCHU Nayświętszym. *Ille me clarificabit.* Czyiże iesżcze y o kim? To pewnie twoy Swięta JESU Societas, o twoim dźiś *diviniore* nád owę zabobonną *apotheosi* Swietnym STANISŁAWIE. *Ille me clarificabit.* O iák wiele y ten iasney z innych Swiáteł SOCIETATI splendoru przydał! Swietnyś Swięty Zakonie z Ognistego Pátryárchy, świetnyś z oświecáiącego Swiátłem Ewángelij podnożne Narody XAWIERA: *Lucerna pedibus Verbum.* Ps. 118. Swietny z Iáśnie Oświeconych Gandyey, Mántuy, BORGIASZA, GONZAGI, Xiążąt, Swietny z Trzech Męczennikow Jápońskich, w nieugászonych Táykosámy Tyránná opałách, niby też to z troygá Bábilońskich Niewinniątek, w piecu Nábuchodonozorá, goreiących; Swietny z innych, ktore wkrotce (da BOG) zá decyzyą Rzymu, *in splendoribus Sanctorum* záiáśnieią, Fráńciszká Regis, Alphonsa Rodryquez, Márćiná Stredoniuszá, Kásprá Drużbickiego, Woyćiechá Męćinskiego, &c. Imion, (mijam milliony innych tákichże Luminarzow: *Numera Stellas si potes*) Gen. 15. áleś nie mniey świetny y z tych, w ktorych dźiś ná nowe B. STANISŁAWA skronie, rozświećiły promieni, iż mowić Swięta Mátko o Swię-

A tym Synu

tym Synu możesz: *Ille me clarificabit. Sanctissimus Dominus Noster -- Canonizationis Decretum expediri mandavit, -- ad novum ac insigne decus Societatis JESV, de Catholica Religione multis nominibus meritæ.* Słowá Dekretu Naywyższego Areopágu Rzymskiego. Ták z B. STANISŁAWA Kánonizacyi, Swietna dotąd záwsze Societas, nie máłe splendoru, sławy, chwały swoiey bierze przyczynienie. *Ille me clarificabit.* Albo też podobno twoy to głos Błogosłáwiony STANISŁAWIE o Oyczystym Plánećie dźiś szczęśliwie Kośćiołowi Bożemu roskázuiącego KLEMENSA XI. *Ille me clarificabit.* KLEMENS X. Mszy S. y Paćierzy Kapłáńskich o Tobie pozwolił. INNOCENCYUSZ XI. dźień Swięta twego z uroczystą Oktawą, w Niedźielę pierwszą po trzynastym Listopádá, po cáłym Krolestwie y W. X. Litewskim obchodźić kazał, ná instáncyą nieśmiertelney pámięći godnego Páná, JANA III. Krolá Polskiego, ktory ćię sobie szczęśliwie,(bo ná otrzymánię pámiętnego zwyćięstwa, przećiw Turkom ná expedycyą Choćimską obrał, tenże INNOCENCYUSZ XI. w szereg ćię pierwszych Pátronow Polskich wpisał; znáczne to záprawdę splendorow Chwały Twoiey postępki: *Justorum semita* (Twoię tu właśnie ná tey śćieszce śląkuię Podkowę) *Justorum semita quasi lux splendens procedit & crescit*; ále dźiś doskonáła Chwały Twoiey pełnia, á to wszytko z kommunikácyi świátłá od tego Nayświętszego (boć y tá *æmula soli Stella nitet*) Plánety, ktoremu się dźiś cáły prawowierny Kośćioł kłánia, *Sanctum sidus adorat.* Ták Herbowny dźiśieyszego KLEMENSA Luminarz, nowe to po dawnych Imienia B. STANISŁAWA obiáśnienie. *Ille me clarificabit.* Oyczyste dźiśieyszego KLEMENSA GORY, drugie to ále pożądánsze Wezuwiusze y Etny, ná roziáśnienie B. STANISŁAWA samym DUCHA S. ogniem wzniecone. *Ille me clarificabit.* Czy też ieszcze podobno głos Twoy B. STANISŁAWIE o tym gęstość dźiś ná tym mieyscu przyświecáiących Swiáteł orszaku *Ille me clarificabit.* Przyświecáć *Pulchra ut Luna, electa ut Sol*

Prov. 4. *Virgil.* *Cant. 6.*

MATKA

MATKA BOSKA, z cáłym Plánet ſwoich zgromádzeniem, *Corona Stellarum.* Przyświeca ogniſte AUGUSTYNA Serce, Seráficzne to ieſt płomieniſte FRANCISZKA Aſſyiſkiego przyświecać Imię, przyświecać y doſtátnio, y świetno Domowy *Lucerna Agnus* Luminarz, á iákże o káżdym z tych ogniu mowić B. STANISŁAWIE nie maſz? *Ille, ille me clarificabit.* Ale nádewſzytko mnie ſię zda, że to głos záſępioney, záchmurzoney grubemi dotąd meláncholiámi Oyczyżny náſzey, o Tobie Nowa Kráiu Sármáckiego Jutrzenko, B. STANISŁAWIE Oyczyżny (mowię) zákładáiącey ſobie w Tobie pożądanego wypogodzenia otuchę, *Ille me clarificabit.* Niechże ták będźie, przy tym ſtánę. Nowe Nowey Kráiu Sármáckiego Jutrzenki z deklárowáney Kánonizácyi promienie, pewne záſępioney dotąd Oyczyżny wypogodzenie, *Ille clarificabit.* Kánonizácya B. STANISŁAWA KOSTKI nieomylny ſzczęśćia, ſławy, chwały, cáłośći, Polſkiey prognoſtyk, *clarificabit.* BOZE w TROYCY iedyny niechże y naymnieyſzy Káznodźieia ſwoią, Chwałę Twoię, obiáśni mową, *Ille me clarificabit.* Niech obiásni y Ciebie BOSKA y KOSTKI MATKO: *Mater mea eſt.* Apoc.12 Apoc.21 ex Vita B. Stan.

Apoc. 10. Aniołá dźiwnie przybránego z Niebá ná źiemię zſtępuiącego, ták Jan Swięty opiſuie, *Vidi Angelum fortem deſcendentem de cælo, amictum nube, iris in capite ejus.* A co to zá mocny Anioł *fortem?* ieżeli z niebá zſtępuie? *deſcendentem de cælo,* to to moc, to dźielność, nie dáć ſię od BOGA, od Niebá żadnym piekłá czy pochlebſtwom, czy impetycyom oderwáć. Chybá że to tu w świątobliwość zamożnym przeſtrogá: choćbyś był umocniony w cnoćie Anioł, choćbyś był śilny páſſyi, piekielnych náiázdow zwyćiężcá, nie ufay; *cum metu & tremore veſtram ſalutem operamini,* ieſzcze ty od Niebá odpáść możeſz *fortem, deſcendentem de cælo. Dilectus meus candidus, & rubicundus;* y tenże ſam oraz *dilectus meus faſciculus myrrhæ,* choćbyś był ſamym dla niewinnośći ſu- ad Philipenſ. 2. Cant.5. Cant.1.

ści sumnienia bielidłem, *candidus*, samym dla wstydu rumieńcem, *rubicundus*, ieszcze y ty iák myrrhá, ná nigdy, nigdy nie gasnących (Ah iákby się tu was skryte Sądy Boskie przelęknąć!) spłonąć możesz wąglach, *fasciculus myrrhæ*. Odstępuie Anioł Niebá, *descendentem de cælo*, áz pochmurna posępna ná nim szátá, nie może tám bydź wesoła ná sercu pogodá, gdźie Nieba, gdźie BOGA odstępuią. *descendentem de cælo*, więc *amictum nube*. *Vidi fortem*, *amictum*. Rázem to widzę z sobą chodzą. Będźie Pan dostátni, stroyny, ozdobny, od fortuny pięknie przybrány, *amictum*, będźie y dźielny, *fortem*, dokaże czego zechce, by niewiem iákie támy interesow swoich obali, ná co się usadźił dokaże. *Amictum*, *fortem*. Odstępuiący Niebá Anioł á postáremu Niebieską pokrywáiący się száta, *descendentem de cælo*, *amictum nube*, owych pięknie wyraża, ktorzy odstępuią Nieba złe broią, á przećię swoie od Niebá odstąpienie, płaszczykiem Niebieskim, sukienką cnoty pokrywáią. Fomentuie drugi w Oyczyźnie niepokoie, kłotnie, woyny domowe, Fámilie mięsza, postronney potencyi nieuchronną potrzebę remonstruie, z iedyney ámbicyi, áby śiebie, áby domek swoy dopiero nieznáiomy, Honorámi wsławił, z łákomstwá, iż może snádniey *in turbido piscari*, posłuchay ięno go, áż on swoie prywaty, miłośćią dobrá pospolitego, uprzeymym zá dostoieństwo Máiestatu zástáwiániem się, życzliwą ku Oyczyźnie przysługą, żárliwą o záchowánie praw Kárdynálnych chęćią, pokrywa, owoż odstępowánie Niebá w sukience Niebieskiey, *descendentem de cælo, amictum nube*. Tegoż Anioła, ták dáley Apokáliptyczne opisuie pioro. *Facies ejus sicut Sol, pedes ejus tanquam columnæ, & posuit pedem suum dextrum super mare, &c.* Niechcę áby te Anielskie nogi ná dálsze wybiegáć miáły dygressye, ráczey iuż niemi ták záłożoney dochodzę prawdy. Przez tego Anioła Ciebie rozumiem Ziemski Aniele Błogosłáwiony, y iuż Swięty STANISŁAWIE KOSTKO, Ciebię w tey Száćie Niebieskiey, Ciebie w tym upátruię obłoku, *amictum nube*

Nowa

Nowa Kráiu Sármáckiego Jutrzenko. STANISŁAW, z wyſokiey y świetney to Oyczyſtey KOSTKOW, to Máćierzyſtey KRYSKICH idący Fámilij, iák z Niebá, *Par domus eſt cælo. Vidi deſcendentem de cælo.* Wiárá nas tego uczy, że żadna niewierność, żadna herezya bydź w Niebie nie może, *qui non credit, jam condemnatus eſt.* Ioan. 3. Swietno-wyſoki KOSTKOW Domie, Niebem ieſteś, wſzak w Tobie (coć Polſka przyznáie Kroniká,) iák w Niebie, żadna herezya, żadna niewierność nie poſtałá. Mało ná tym, żadnemu KOSTCE nigdy heretyk nie ſłużył, bo mieli ten zwyczay KOSTKOWIE, że żaden nigdy ſługi nie przyiął, puki ſługá *profeſſionem Fidei,* wyznánia Wiáry Swiętey Kátolickiey Rzymſkiey nie uczynił. KOSTKOW Domie, niebem ieſteś, á w tym Niebie JAN KOSTKA Woiewodá Sendomirſki, po Henryku Wálezym, od wielu Woiewodztw y Powiátow Krolem Polſkim obrány, y ogłoſzony Słońcem: *Reges Regnorum Soles.* Ták niewinny STANISŁAW z Fámilij KOSTKOW, Anioł to z Niebá, *Vidi Angelum deſcendentem de cælo.* Dopieroż KOSTKA *de Societate JESV* ieden, Anioł z Niebá. Niebem ieſteś Swięte *Societatis* zgromádzenie, owych Plánet pełne, *qui erudiunt multos ad juſtitiam, fulgebunt quaſi ſtellæ* Dan. 12. Nuż kiedy widzę że B. STANISŁAW w Dylindze Konwiktorom w Kuchni ſłuży, kiedy ſię do ták podłych kuchennych zniża zabaw, iák nie mowić? *Vidi deſcendentem.* Wielmożny STANISŁAW z Roſtkowá KOSTKA, Káſztelánic Zakroćimſki, Mázowieckich, Málborſkich, Pomorſkich, Sendomirſkich, Woiewodow, Chełmińſkich Biſkupow, Peplińſkich, Oliwſkich, Opátow, Gdańſkich, Elbiąſkich, Káſztelánow; Golubſkich, Lipińſkich, Stároſtow; potomek, bliſka owych w Kroleſtwie Imion Krew, z ktorych káżdy Honoryuſzem: *quemcunq; requires hac de ſtirpe Virum, certum eſt ad culmina natum;* Claud. Xiążąt OSTROGSKICH, RADZIWIŁOW, TARŁOW, OPALINSKICH LESZCZYNSKICH, SAPIEHOW, SIENIAWSKICH,

 LUBO-

LUBOMIRSKICH, POTOCKICH, y Twego Swiętnego SZEMBEKOW Domu, Swięty, ták da Bog z Rzymskiey, iák teraz z powſzechney wſzytkich Kánonizácyi, STANISŁAWIE z urodzenia SZEMBEKU, z niewinności KOSTKO, ARCYBISKUPIE, PRYMASIE, VICE-KROLU, Twego mowię Swietnego Domu przez świeże związki Kolligat; w Dylindze przyczerniały kuchćik; o iáko nie mowić *Vidi deſcendentem, vidi deſcendentem. Angelum* iednák *fortem,* KOSTKI názwáć bym nie śmiał, ktorego by ćień ſproſney Allegoryi przy ſtole wybluźnioney, ták przeſtráſzy, że pod ſtoł zemdlony wpada; chybá *Angelum* dla tego *fortem,* że mężnie od Brátá Stárſzego wſzelkie znosi perſekucye, *fortem,* że mężny y niewzruſzony, w przedśięwźięćiu ſwoim, przez ták wiele przeſzkod, przez ták wiele odległych Prowincyi, śilnym krokiem, *velut Gigas ad currendam viam ſuam,* tám dąży, gdźie Boſkie woła nátchnienie.

Pſ. 18.

KOSTKA Świętą Jezuicką przyodźiany Szátą, Anioł w obłok przybrány, *amictum nube.* Máią to obłoki że tám idą, gdźie ie wiátr ſwoim powiewániem pędźi. Wieie wiátr ku Wſchodowi, pędźi obłoki ku Wſchodowi, wieie ku Zachodowi, pędźi ku Zachodowi. Szátá Jezuicka ná STANISŁAWIE, obłok to, á tę *nubem* wpędźił y záwionął ná STANISŁAWA, ow *Amœniſſimus Cœli Favonius,* (iáko ią Swięći Doktorowie názywáią) MATKA BOSKA, *Ingredere Societatem JESV,* wpędźił y záwionął tę *Nubem* ná STANISŁAWA, ow ſzum y wiátr wielki, o ktorym *Actor. 2. Factus eſt repente de cœlo ſonus,* DUCH Nayświętſzy. Jeżeli wedle Filozofii *nubes atrœ generant tonitrua,* toć z tey miary Jezuicka STANISŁAWA Szátá, czarny obłok, o iáko ten wiele gromow, wiele piorunow ná STANISŁAWA wyrzućił! Piorunuie J. W. Oćiec w Liśćie ſwoim ná STANISŁAWA: *Lekkomyślnośćią ſwoią domeś mi zelżył, y wſzytkiemu świętnemu Rodzaiowi KOSTKOW zmazę y ſromotę uczyniłeś, iako żebraczek śmiałeś ſię po Niemcach y Włoſkiey Ziemi włoczyć; będzieſzli w tym głupſtwie trwał, do Polſki ſię nie ukazuy, wſzędzie ćię znay-*

P. Skarga in Vita B.

dę, y mia-

dę, y miaſto złotych łancuchow, ktoremći gotował, żelazne ćię pòtkaią, y wrzucon będzieſʒ tam gdzię słonca nie uyrzyſʒ. Ták gromi STANISŁAWA Oćiec; ktoz gromow przyczyną? ten czarny obłok Swięta Jezuicka Suknia: *Vidi amictum nube. Nubes atræ, generant tonitrua. Facies ejus ſicut ſol.* Zę MATKA BOSKA Słońcem ieſt, to pewna. W tym ći to Słońcu BOG ſobie przybytek záłożył: *In ſole poſuit tabernaculum ſuum.* Alę y to pewna, żę Sármácka naſzá Jutrzenká tęmuż Słońcu podobna. *Facies ejus ſicut ſol.* Ps. 18.
Było to w Rzymię, że ktoś chcąc mieć odmálowány Mátki Boſkiey Obraz, nie zkąd inąd Abrys, tylko z twarzy B. STANISŁAWA, brać ná odmálowánie Mátki Boſkiey kazał. O záprawdę *Facies ejus ſicut Sol.* Z Twarzy ſamey poznáię żęś STANISŁAWIE MARYI Synem, gdyś ſię ták wdał w MARYĄ, *Filij matrizant,* iż może z ćiebię málowáć MARYĄ, *Facies ejus ſicut ſol. Iris in Capite ejus.* Báią o Tęczy Pòćtowie, że oná głowę ſwoię w morzu zánurzywſzy, wodę z morzá dla Niebá czerpa. To bayká, ále to pewna, żę B. STANISŁAWA Głowá wedlę żyćia iego Hiſtoryi w tey mierze iak tęczá. A gdźieſz częśćiey dowćipna Poęty ná ten czás B. STANISŁAWA nurzáłáś ſię Głowo, ieżeli nie *in Mari Gratiarum,* gdyś konceptow, wierſzykow, zá máteryą nayczęśćiey Mátkę BOſką bráłá. *Iris in Capite. Pedes tanquam columnæ, & poſuit pedem ſuper mare.* Idźie do Rzymu B. STANISŁAW z Wiedniá, y rzekę, czy morze, ktore mu do prześcia záwadzáło, ſuchą przechodźi nogą, bo STANISŁAWA iuż świátu umárłego, morſkie one wody przyiąć w ſię nie mogły. Idźie ſuchą po wodźie STANISŁAW nogą, bo ſię w wodźie ten kąpáć nie mogł, ktory ták, żadney nie miał ná ſobie zmázy, że ſłużąc raz do Mſzy, á *Confiteor* mowiąc, ſłow onych: *mea culpa, mea culpa,* żadną miárą wyrzec nie mogł. Idźie ſuchą po rzece STANISŁAW nogą, á ty mow Janie S. *& poſuit pedem ſuper mare.* Ale naybárdźiey tym ćię bydź rozumiem B. STANISŁAWIE Aniołem, przy tey okoliczności Rzymſkiego (zá ktory dźiś BOGU ſolennie

 dźiękuiemy)

dźiękuiemy) Kánonizácyi Dekretu. *Angelum fortem*, bo káżdy niemal, ktorego w poczet Swiętych Stolicá Apostolska wpisuie, mężnym bydź muśi, śilno ponosząc ták wiele inquizycyi, scrutinia, processow, deliberácyi o sobie, mężnym dydź muśi, ponosząc śilno długą częstokroć w dostąpieniu Honoru tego czásu przewłokę. *Facies sicut Sol*, to nowe po pierwszych, ktore przy beatyfikácyi były, przez Dekret Kánonizácyi przydáne promienie. *Iris in Capite*, to niby wystáwione ná Honor nowego Swiętego *Arcus triumphales*, *Pedes tanquam Columnæ*, to wynieśione ná pompę aktu, Kolossy, Słupy, Pirámidy. A Tobie strapiona Oyczyźno z tych wszytkich Kánonizácyi okolicznośći, poćiech y szczęśćia prognostyk, Záchmurzoną grubemi dotąd meláncholiámi Oyczyznę, nowe nowego Swiętego wypogodzą promienie. *Facies sicut Sol. Ille me clarificabit.* Ukaráwszy BOG świát potopem, iuż go więcey tym sposobem postánowił nie karáć, y ná znák tego położył tęczą, *Arcum*
Gen. 9. *meum ponam in nubibus.* Opłákána Oyczyzno bierz z tego niebieskiego Łuku, *Iris in Capite*, pogody wrożkę. Ah ćięszkie ná ćię zlały się powodźi. Spádłá słotá kámienna, spádły iako ná Zyzyfow kámienne grády, ná Po-
Homer. 15. Ilia. lakow, *Num pondere saxi afflictum ingentis nescis?* iż iuż nie nowiná u nas, ták iák ná Gorze Albáńskiey byłá, *Nunciatum est in Monte Albano Lapidibus pluisse*, ten twárdy deszcz, przy gęsto rzuconych ná nas przez kilkuletnie powietrze grobowych głazách. Náprzykrzyły się nam od morzá od pułnocy *Malum ab Aquilone*, ták gwałto-
Ps. 68. wne fale, iż nas iuż práwie zátopiły, *& tempestas demersit me*, bá y teraz ieszcze się tám chmurzy. Wschod,
Mat. 24. (szepcą) że y ten pioruny ná nas kuie, *Fulgur exit ab Oriente.* Ale przy przysądzonych ná nowe przez Dekret Kánonizácyi, B. STANISŁAWOWI tryumfalnych Arkusach, bierz tonąca práwie dotąd w ustáwicznych fálách Oyczyżno, pożądáney pogody párol, *Ponam Arcum in nubibus, Iris in Capite ejus. Pedes ejus tanquam Columnæ.* Pozwala Stolicá Apostolska przez Kánonizácyi Dekret

nowych

nowych B. STANISŁAWOWI Wenerácyi, nowych do nog iego przyklękánia, bierz y ztąd pogrążone Krolestwo powstánia swego assekurácyą, że do nog STANISŁAWA przez nowe uniżoności przypadszy, *Pedes ejus tanquam Columnæ,* uznasz święte iego stopy bydź terminalnemi wszytkich żalow swoich kolumnámi, *Pedes tanquam Columnæ, Non plùs ultrà.* Kánonizácya B. STANISŁAWA, Oyczyznie żáłosney szczęśćia prognostyk. Nowe Sármáckiey Jutrzenki z doczekáney Kánonizacyi promienie, pewna záśępionego dotąd Krolestwá pogodá. Dekret Kanonizácyi B. STANISŁAWA, pewna Polskiey wygrána. Dekret Kánonizácyi B. STANISŁAWA, wieczna ná wszytkie przećiwnośći násze kondemnatá, wieczna ná wszytkie żale, áby u nas *locum standi* nie miáły, bánnicya. Było to Roku 1648. że gdy Turcy Stołeczne Woiewodztwá Ruskiego Miásto Lwow oblegli, widomie pokazał się B. STANISŁAW ná murách Lwowskich, pálcem grożący Tureckim Woyskom. Z czego táki postrách ná Bissurmáńską padł hárdość, że w Wigilią Swiętá iego od obleżenia Miástá ustąpili. Nie owe to tylko ná śćiánie pokazáne Báltházárowi pálce, ták strászne były *Apparuerunt digiti, quasi manus hominis,* że pysznemu Monársze pod kolány zádrżáło: *Genua ejus ad se invicem collidebantur,* y Twoy Pálec B. STANISŁAWIE Monárchow y Woyská trwoży. Gdy Roku 1623. tegoż Lwowskiego Miástá przedmieśćia gorzáły, widźiany był B. STANISŁAW po murách się Mieyskich przechodzący, y Miásto znáć Honorowi swemu przychylnieysze, od záiętego ná Przedmieśćiách ogniá, płaszczem swoim zásłániáiący. Nie Ttwoy to tylko AGATHO S. Płaszcz, od fatalnych broni Sycylij pożárow, ále y STANISŁAWA Szátá ognie uśmierza. Wiedeńskie zwyćięstwo, zwyćięstwo, iedyne ukutych od Turczyná ná cáłe Chrześćiáństwo káydan potárgánie, *Laqueus contritus est, & nos liberati sumus,* komuż przypisać, ieżeli nie Twoiey B. STANISŁAWIE opiece? Zwykł był częstą czynić o tym powieść

Dan. 5.

Ps. 123.

sławney

ſławney pámięći Stániſław Jábłonowſki, Káſztelan Krákowſki, Hetman Wielki Koronny, że zá pieſzczonym ćię wezwániem: *Teraz teraz przybyway B. STASINKV*, znácznie śiłá Polſka, nád Turecką, bráć gorę poczęłá potencyą. O ieżeli ták w ten czás bywáło, dopieroż teraz będźie, że nowemi od Stolice Apoſtolſkiey, przez Kánonizácyi Dekret, oświecona tá Nowa Kráiu Sármáckiego Jutrzenká, promieniámi, wſzelkie zgromádzone teraz ná nas rozpędźi chmury, weſołą ſpráwi pogodę, *clarificabit*. Ale y w ſzczegulnych od przypadku iakiego záſępieniách, pewna od tego S. Plánety pogodá, *clarificabit*. Zeználibyśćie to teraz w nieuleczonych prawie niegdy Paroxyzmách znagłá od STANISŁAWA ożywieni Pácyenći, S. P. Maćieiu Pſtrokońſki, Biſkupie Kujáwſki, Xiężno Jároſłáwſka Koſtczanko, Wáwrzyńcze Goślicki Biſkupie Poznáńſki, y innych zeznáłábyś *multitudo languentium, cæcorum,*
Joan. 5. *claudorum, aridorum*. Ale nádewſzytko o tym co mowię, niech ſwemi własnemi słowámi świádczy, (ia zámilczę) dekretem Rzymſkim wyráźnie opiſany Przewielebny Kápłan Fauſtus Unikowſki, Zakonu S. BENEDYKTA, godny, w teyże tu ſamey bliſkiey Káliſzowi Kośćielney Wśi Proboſzcz, Swiętey Theologij Doktor, słuchayćie mowiącego: Będąc ia Proboſzczem w Kośćielney Wśi od Káliſzá milá, w Mieśiącu Lipcu, Roku 1640. wpadłem w chorobę przez Niedźiel śiedm, w ktorey áni ręką, áni nogą nie mogłem ruſzyć, Medycy ſpoſobow rożnych używali dla mnie, y że nic nie pomogło, dniá 28. Sierpniá mię odſtąpili, iam wſzytkę myśl obracał ná przygotowánie ſię do śmierći. Złożono mię ná ziemię ná kobierzec, przyiąłem Oley Swięty, y Zakonnicy moi zwyczáyne nádemną odpráwili modlitwy. Ták zoſtáiąc wołałem do śiebie X. Sylweſtrá Lámpártowiczá, Kápłáná Zakonu mego, y prośiłem go, áby iáchał do Káliſzá, y miał zá mnie Mſzą u Ołtárzá B. STANISŁAWA, w Kośćiele Oycow Societatis.

ætatis. Przyłączył się do niego X. Roman Krosnowski także Kápłan, ktorzy ná piątą po pułnocy záiecháli. Tám leżąc nieco záwárłem oczy, ále ták iż nie zásnąłem, y zdáło mi się, żem obaczył niewiem kogo przy łoszku, y podniozłem rękę iednę, y przyszłá mi táka myśl, widzę iż mogę ruszyć ręką, á to bez bolesći, tákże doznawałem y drugiey ręki, tákże y nog; áż y śiebie sámego. Wstałem y śiadłem ná łoszku, áż widzę żem ták zdrow, y w tákich śiłach, iákbym nigdy nie chorzał, slug dwu záwołałem, y kazałem sobie dáć suknie, oni rozumieiąc żem od rozumu odszedł, pobiegli do Zakonniká áby do mnie przyszedł, miedzy temi był Przeor X. Grygierowicz, ktory mię námawiał, iż tá śiłá pochodźiłá nie ze zdrowia, ále z choroby iuż ostátnie przemagáiącey, ia záś mu to okázywałem, iż zá przyczyną B. STANISŁAWA przywroćił mi zdrowie, tego właśnie czásu, kiedy miał zá mnie Mszą X. Sylwester u Ołtarzá B. STANISŁAWA w Kálifzu. Wstałem tedy y szedłem do Kośćiołá, ktory był ćwierć mile od Proboftwá, wchodząc ná Cmentarz trefunkiem potkáli mię Medycy Sebástyan Sleszkowski, y Tomasz Borzełowicz, ktorzy mnie obaczywszy zdźiwili się, y spytáli mię, czym ia był właśnie, odpowiedźiałem iż ia, á nie kto inszy, y prowádźiłem ich, áby słucháli Mszy S. ná podźiękowánie P. Bogu, po dniách trzech tabliczkę śrebrną záwiozłem do Kálifzá, y ná Obráźie Błogosłáwionego záwieśiłem dźiękuiąc mu iżem zdrowie, żywot z łáski iego miał. *Processus Cracoviensis fol. 141.*

O kiedy ták od Ciebie szczęśliwy Pácyenćie, śmiertelne nád spodźiewánie wszytkich, odpędźił ćienie, kiedy záśępione ostátniemi bolámi wypogodźił serce, kiedyć zdesperowáną przywroćił *Lucis usuram*, ten Swięty Ziomek, iáko nie masz *futurum* ná *præteritum* zámieniwszy mowić: *Ille, ille me clarificavit.* Nádźieiá przyćmioney iuż práwie Oyczyźnie nászey, podobnego od Twoich nowych Nowa Kráiu Sarmáckiego Jutrzenko promieni wypogodzenia, *Ille me clarificabit.* Niech-

że ták będźie. Spraw cáłey żalámi ustáwicznemi zá-
sępioney dotąd Oyczyżnie pogodę S. Niebá Polskie-
go Pláneto. Rozpądź promięniami swemi owe żár-
łoczne ná chleb nász, właśnie od Jobá przewidźiáne
Job. 27. obłoki, *Frumentum desiderat nubes.* Niech też kiedykol-
wiek zá twoią przyczyną krwáwe łez nászych ustáną
Apoc. 21 dżdze *Absterget DEVS omnem lachrymam ab oculis eorum*,
niech, (o coby naybárdźiey supplikowáć) wylane owe
Gen. 49. *effusus es sicut aqua*, ná wszytkę nieprawośći powodź, Pol-
skie sercá kiedyżkolwiek oschną. Spraw (w szczegul-
nośći mowiąc) przeświętnym tym, a dla tego samego
naybárdźiey gornym, że na nię ćięższe niż ná inne biją
iuż od lat kilkunastu gromy, *fulmina celsos percutiunt montes*,
spraw mowię gornym tym uprágnioną Woiewodztwom
Wielko-Polskim *malaciam*, y dla tego żeś Laski Wielko-
Polskiey Látorośl, ále osobliwie respektuiąc ná ich ie-
dnostáyną w Srzedzkiey Uchwale ku chwále Twoiey
hoyność, Ale nádewszytko spraw nam Swięta Gwia-
zdo, *Stellæ linguæ Cæli à Patre Luminum*, po śmiertelnych
Isaie 9. ćieniách, po owey *in regione umbræ mortis* wyprawie, nie-
skończoną pogodę, wieczney Swiátło Chwały. Nie w
uczynkách świátłośći, bo szczerze w sobie uznáiem
opera tenebrarum, ále w nieskończoney Dobroći Boskiey tę
zákładamy otuchę, że nas od owego opłákánego *Proij
Matt. 25 cite in tenebras exteriores* wybáwiwszy, zá MATKI
Miłośierdźia, y zá Twoią B. STANISŁA-
WIE instáncyą, w Niebieskiey
świátłośći *clarificabit*.

A M E N.

